

ZLA USODA SLEPE ŽENE

Ljubljana, november 2015

OSEBE:

MOŽ, srednjih let, jalov.

ŽENA, srednjih let, slepa.

TRGOVEC, starejši moški.

PRVO DEJANJE

Na poti v mesto prispeta mož in njegova slepa žena v oazo.

Žena: Cel dan že hodiva.

Mož: Kaj hočeš?

Žena: Kdo naju je pognal na pot?

Mož: V zapuščeni vasi ne slišiva vsak dan božje besede.

Žena: Kaj zato? Dovolj trpiva.

Mož: Saj ravno zato sva šla. Med ljudi morava.

Žena: Slepa ne želim srečevati ljudi.

Mož: Moraš jih!

Žena: Naj bo po tvoje. Bo že kmalu oaza?

Mož: Približujeva se ji.

Prispeta v oazo.

Žena: Končno. Kje bova spala?

Mož: Pod milim nebom.

Žena: Kaj nama pa preostane.

Mož: Ne smeva že na začetku vse zapraviti.

Žena: Ti si se navduševal. Svete može bi rad slišal.

Mož: Tako je.

Žena: Nepismen si.

Mož: Sem. Vseeno rad poslušam svete besede.

Žena: To je to. Samo besede poslušaj. Smisla ne razumeš.

Mož: Vsakdo ima svoje misli na vrvi.

Žena: Kaj boš imel od učenih razprav? Življenje ti je določeno z rojstvom.

Mož: Poskušam. Morda je še kaj na tem svetu?

Žena: Zate. Meni je vse vzeto.

Mož: Ne znova kriviti starše.

Žena: Se naj spravim na boga?

Mož: Bodi tiho, da naju kdo ne sliši.

Žena: V tej puščavi menda ni vohunov?

Mož: Nikoli ne veš.

Žena: Pesek me razume. Ti me ne.

Mož: Otroka sva bila, ko so naju omožili.

Žena: Nisem bila ženska?

Mož: Bila. Potem si zbolela.

Žena: Ni bilo denarja za zdravila.

Mož: Molil sem in prosil pa nič pomagalo.

Žena: Glasbo slišim.

Mož: Pogledat grem.

Žena: Zabavajo se.

Mož: Pesmi recitirajo.

Žena: Tako misliš?

Mož: Grem.

Žena: Vedno samo greš.

Mož: Kaj naj drugega. Moški sem.

Žena: Trpiš?

Mož: Včasih te prosim, da nehaš.

Žena: Vedno neham. Kam naj grem?

Mož: Po svetu.

Žena: Po takem, kot zdaj hodiva?

Mož: Po takem.

Žena: Vsak dan sem v njem. Črn je ta moj svet.

Mož: Kmalu se vrnem.

Žena: Saj te poznam. Prideš, ko prideš.

Mož: Pridem pa.

Žena: Le naglej se plesalk! Potopi se v njihove oči! Tipajte se s pogledi!

Pozno ponoči se mož vrne iz velikega šotora.

Mož: Vrnil sem se.

Žena: Kje je zdaj luna?

Mož: Saj je ne vidiš.

Žena: Zanima me.

Mož: Visoko je.

Žena: Dolgo te ni bilo.

Mož: Poslušal sem učene žene.

Žena: Glasba se še vedno sliši. So ti pele?

Mož: Pele.

Žena: Torej so le bile plesalke.

Mož: Učene žene so bile. Lahko si jih greš pogledat.

Žena: Da me bodo moški otipavali.

Mož: Kaj pa naj drugega?

Žena: Se veselili svojega obstoja.

Mož: Prav nič ti ne manjka.

Žena: Da ne? Potem grem pa še jaz. Vodi me!

Mož: Spat greva! Jutri je še dolga pot do mesta.

Žena: Tudi jaz bi se rada zabavala.

Mož: Misliš, da je samo to na svetu?

Žena: V mojem je.

Mož: Zato nama nič ne uspe.

Žena: Slabe letine so bile. Puščava se širi.

Mož: Kako veš?

Žena: Slišim jo.

Mož: Slišiš jo, da se širi?

Žena: Po mene prihaja.

Mož: Nemogoče.

Žena: Če ti pravim.

Mož: Po spancu bova videla.

Žena: Jaz že ne.

Prideta v mesto. Na sejmu se ustavita.

Žena: Kakšen hrup je v mestu.

Mož: Na sejmu sva.

Žena: Vem. Živali se zaletavajo vame.

Mož: Nekaj pa le veš.

Žena: Kje so tvoji učenjaki?

Mož: Vsepovsod so.

Žena: Slišim jih. Glasni so.

Mož: Nemogoče.

Žena: Kam greš?

Mož: Tukaj sem.

Žena: Oddaljuješ se.

Mož: Tukaj sem.

Žena: Kje si? Spet je šel po svojih poteh. Naj mu bo. Ne bo se spremenil. Vsaj kamelo bi mi pustil. Usedla se bom za trenutek.

DRUGO DEJANJE

Trgovec jo ogovori.

Trgovec: S kamelo je šel.

Žena: O mojem možu govorite?

Trgovec: Ja.

Žena: Skupaj sva.

Trgovec: Nič več.

Žena: Kako to mislite?

Trgovec: Šel je.

Žena: O mojem govorite?

Trgovec: O vašem. Kamelo sem mu prodal.

Žena: Saj jo imava.

Trgovec: Zdaj ima dve.

Žena: Zakaj pa?

Trgovec: Tako se je odločil. Baje dobro kuhate.

Žena: Zakaj zdaj to?

Trgovec: Zvečer odrinemo.

Žena: Kar. Bog z vami.

Trgovec: Vsi skupaj.

Žena: Jaz bom počakala moža.

Trgovec: Ne bo ga.

Žena: Bo. Še vedno je prišel.

Trgovec: Čakajte ga! Zvečer odrinemo.

Žena: Kaj se to mene tiče.

Trgovec: Pa še kako.

Žena: Ne razumem.

Trgovec: Ni kaj razumeti. Zamenjal vas je za kamelo.

Žena: Kaj je naredil?

Trgovec: Kamela mu je ljubša.

Žena: Ne!

Trgovec: Nič nimam pri tej odločitvi.

Žena: Pokvarjen svet ga je zvabil k sebi. Njegovi učeni možje vedo vse o ženskah. Naj poskusijo biti vsaj en dan slepi. Rada zamenjam.

Trgovec: Vprašanje je.

Žena: Nobenega vprašanja ni.

Trgovec: Zvečer gremo na pot. Moja družina je velika.

Žena: Naj se zgodi božja volja. Znova me pošilja po svetu. Ne morem še končati tega zemeljskega trpljenja.

Trgovec: Bog že ve, kaj je prav.

Žena: Če bi vedel, bi me rešil slepote.

Trgovec: To ni prav, pa vendar on že ve, zakaj je tako.

Žena: Svojega sleparja bi videla.

Trgovec: Ne bi bila srečna.

Žena: Bila bi.

Trgovec: Enkrat se vse poti končajo.

Žena: Prav je tako.

Trgovec: Do takrat pa gremo vsak po svojih opravkih.

Žena: Jih nimam. Odneseš jih je lopov.

Trgovec: Brez jeze.

Žena: Ne gre. Na silo moram zapustiti svojo vas.

Trgovec: Vse so si podobne. Vsepovsod je ista revščina.

Žena: Pri nas že ni.

Trgovec: In kje je to?

Žena: Ob največji puščavi.

Trgovec: Tam ni ničesar.

Žena: Pa vendar je lepo.

Trgovec: Od tega ne moreš živeti.

Žena: Midva sva.

Trgovec: Pri nas je vse v zelenju.

Žena: Meni je vseeno. Pri meni je vse črno.

Trgovec: Vse življenje?

Žena: Ne. V mladosti sem videla. Ko sem zbolela starši niso imela denarja za zdravila. V nadaljevanju sem vsak dan manj zaznavala svetlobo.

Trgovec: Nikoli ne vemo, kje nas počaka.

Žena: Mene je tukaj. Zvabil me je, da bi rad poslušal razprave svetih mož.

Trgovec: Tukaj jih ni. Samo mi se potikamo po sejmu.

Žena: Slutila sem, da bo kaj takega.

Trgovec: Pa si vseeno šla z njim?

Žena: Šla. Naveličana sem enoličnega življenja. Puščavo poznam. Še kaj drugega sem hotela. Zdaj pa imam.

Trgovec: Pri nas te bomo spoštovali.

Žena: Naj bodo tvoje besede uslišane. Bog ti naj stoji ob strani.

Trgovec: Trudim se, čeprav sem trgovec.

Žena: O vas vse najslabše.

Trgovec: Tako se branimo pred ljudmi. Različne srečujemo.

Žena: Kot je moj mož?

Trgovec: On ni najslabši.

Žena: Za mene ga ni. V pekel ga naj vzamejo. Za večno naj gre tam. Tam bo lahko poslušal svoje lažne preroke.

Trgovec: Naj se zgodi božja volja!

Žena: Sodi naj mu! Sama ne morem ničesar dodat. Kakšno je bilo najino življenje bi mu povedala.

Trgovec: Zato se trudimo po svojih močeh.

Žena: On se ni. Letal je za plesalkami, ki so slučajno prišle v vas.

Trgovec: Tako lepo ženo je imel.

Žena: Res je. Pa tega ni vedel.

Trgovec: Zaslepljenec.

Žena: Ne vem, kaj vidijo moški na drugih ženskah?

Trgovec: Morda mladost, okretno govorjenje.

Žena: Šviganje z očmi.

Trgovec: Tudi.

Žena: Pazi se naj, če ga še kdaj srečam.

Trgovec: Malo verjetno.

Žena: Bog že dela v mojo korist.

Trgovec: Da bi tako nizko padel in se spustil med nas ubožce.

Žena: Njegova sem.

Trgovec: Vsi smo njegovi.

Žena: Mene je še posebno zaznamoval. Vid mi je vzel.

Trgovec: Te je pa drugače obdaroval.

Žena: Ne vem. Ko se vidiva mi bo razložil.

Trgovec: Veliko si upaš.

Žena: Ženska sem. Kaj naj mu drugega rečem. Z zvitimi besedami ga ne želim obremenjevat.

Raje imam kratke stavke.

Trgovec: Pripravljene smo. Gremo do oaze! Zjutraj bomo že tam.

TRETJE DEJANJE

Čez nekaj mesecev. V sanje se ji pritihotapi pobegli mož.

Žena: Ne zbudaj me s svojimi telesnimi potrebami! Odšel si. Ne želim biti znova tvoja sužnja. Pusti me spati! Tukaj imam mir pred moškimi. Gospod me varuje.

Mož: Saj te pustim. V puščavi sem.

Žena: Kaj je to takega. Vse življenje sva bila.

Mož: Zdaj je drugače. Nimam vode.

Žena: Domov pojdi!

Mož: Zelo rad. Napodila me je.

Žena: Učenjakinja?

Mož: Kakšna le?

Žena: Tvoja nova.

Mož: Ni nova.

Žena: A tako? Ves čas sta se skrivala. Pred mojimi očmi sta se porivala.

Mož: Ni bilo tako.

Žena: Zdaj je tako vseeno. Z bogom se začni pogovarjat!

Mož: Z njim?

Žena: Pusti me spati! Trgovec ima veliko družino. Zgodaj moram vstati.

Mož: Kaj res? Pri meni ti ni bilo treba.

Žena: Razvajal si me?

Mož: Da sem?

Žena: Spim. Ne bom te več poslušala. Bog te že čaka.

Mož: Vidim ga.

Žena: Neumen kot si, se ti morda res dozdeva.

Mož: Res ga vidim.

Žena: Kakšen pa je?

Mož: Tak kot ti.

Žena: Odgovor je enak vsem tvojim. Nikoli se nisi ločil od plesalk.

Mož: Veliko so me naučile.

Žena: Mislil si: »Slepa je, ne bo me odkrila«.

Mož: Le kako bi?

Žena: Vsaka ženska ima svojo najljubšo dišavo.

Mož: In?

Žena: Vedno si prihajal z drugo.

Mož: A res?

Žena: Ja. Mislil si: »Saj me ne vidi«.

Mož: Tak sem bil? Zgodaj so naju spravili skupaj. Ker nimava otrok sem iskal druge ženske.

Žena: Da bi spraval seme na drugo njivo.

Mož: Ja. Ni mi uspelo. Ne vem, kako se bom zdaj izgovoril.

Žena: Kar te bo vprašal. Enkrat boš moral po resnici. Vseeno je, kaj mu boš natvezel. Še predobro te pozna.

Mož: Mene ne.

Žena: Mene tudi ne. Nisem hodila na pogovore o veri.

Mož: Spoznal sem še druge.

Žena: Jaz sem bila sama doma. Meni je govorila puščava.

Mož: In kaj ti je govorila?

Žena: Naženi hudiča.

Mož: Tako?

Žena: Zdaj, ko odhajaš, je prav, da izveš.

Mož: Tvoj mož sem bil.

Žena: Samo to. Drugje si se gostil.

Mož: Moral sem.

Žena: Sem te prosila, da to delaš?

Mož: Moški mora imeti potomce.

Žena: Ti jih nimaš.

Mož: Še vedno sem tvoj mož.

Žena: Ne bi rekla.

Mož: Ko me bodo našli.

Žena: Ko te le ne bi.

Mož: Tako?

Žena: Tako. Dokler si bil doma je še šlo.

Mož: Vedno sem bil doma.

Žena: Kaj pa posveti o veri.

Mož: Poredko.

Žena: Za vse vem.

Mož: Po nove moči sem hodil.

Žena: Jaz pa sama doma.

Mož: Saj si imela delo.

Žena: Kod, da je to vse, kar si mi namenil v življenju.

Mož: Vse je.

Žena: Potem pa hitro domov v topli objem nove ljubezni.

Mož: Saj ni.

Žena: Povedal si mi. Pohiti dokler si še pri močeh!

Mož: Odhajam k bogu.

Žena: Končno. Pohvali se s kolikimi si bil na samem v puščavi. Jutri je nov dan. Enako črn kot so bili vsi dosedanji.

K O N E C